

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan,
născut la 04.04.1964, originar din Pakistan,
domiciliat în mun. Chișinău, str. Mircești,
nr. 23/1, ap.22.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 17.08.2013 – 27.04.2015;*
2. *Instanța de apel: 10.07.2015 – 16.11.2015;*
3. *Instanța de recurs: 17.06.2016 – 05.10.2016.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 27 aprilie 2015, Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan a fost achitat de sub învinuirea imputată în baza art. 349 alin. (1) Cod penal din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, de către organul de urmărire penală i-a fost înaintată învinuirea lui Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan pentru faptul că, la 03 aprilie 2013, aproximativ pe la orele 10.45 min., fiind învinuit în cauza nr. 2011021992 de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201/1, 171 și 172 Cod penal, aflându-se în anticamera Președintelui Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău, în așteptarea hotărîrii instanței, cu referire la demersul acuzatorului de stat Buliga Igor, prin care a solicitat prelungirea termenului aflării sale în stare de arest preventiv, urmărind scopul sistării activității persoanei cu funcție de răspundere, fără

careva motive întemeiate, în prezența grefierilor și a colaboratorilor de escortă, a exprimat în adresa acuzatorului de stat amenințări cu vătămarea corporală gravă a integrității corporale sau a sănătății, afirmând de asemenea despre posedarea anumitor date compromițătoare acumulate despre acesta în cadrul procesului penal desfășurat împotriva sa, existând pericolul realizării acestora.

Acțiunile lui Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, conform indicilor calificativi: *amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin.(1) Cod penal, iar în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, procesul penal în privința acestuia de încetat.

În motivarea apelului acuzarea a indicat, că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, fără a lua în considerație declarațiile părții vătămate și ale martorilor, care indicau direct la acțiunile și comportamentul inculpatului, în momentul comiterii infracțiunii.

Mai mult, acesta a menționat că instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor. Astfel, instanța incorect a tratat acțiunile inculpatului, calificând faptele acestuia prin prisma infracțiunilor cu caracter material, considerând, că fapta acestuia nu a fost consumată, deoarece ultimul se afla în stare de arest și era în imposibilitate de a cauza părții vătămate vătămări corporale sau de a-i nimici bunurile personale, totodată, invocând, că demersul privind prelungirea măsurii preventive - arestul preventiv, deja fiind examinat, asupra căruia urma doar să fie adoptată o decizie, instanța fiind în deliberare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de procuror, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat, că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind achitarea inculpatului Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan de sub învinuirea imputată.

Instanța de apel a indicat, că reieșind din cumulul de probe cercetate suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel, a concluzionat că apelul

procurorului este neîntemeiat, fiind bazat pe presupuneri neargumentate și fără a avea vreun suport juridic probant.

Astfel, motivele invocate de către acuzare în apelul declarat precum că la adoptarea sentinței instanța de fond incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, nu au fost reținute de către instanța de apel, din considerentul, că probe concludente, ce ar confirma vinovăția inculpatului sau ar combate poziția acestuia, acuzarea de stat nu a prezentat, astfel instanța de judecată corect a reținut că nu există careva probe ce ar confirma amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei de serviciu sau schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință, ce ar confirma declarațiile părții vătămate Buliga Igor.

Instanța de apel a reținut, că prima instanță corect a statuat, că în cazul dat nu poate fi vorba de vreo amenințare în scopul sistării activității de serviciu al persoanei sau schimbării caracterului acesteia în interesul celui care amenință, deoarece în momentul când inculpatul Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan a făcut o replică în adresa părții vătămate - procurorul Buliga Igor, completul de judecată era deja în camera de deliberare, demersul de prelungire a măsurii preventive era deja depus și examinat, iar inculpatul se afla în stare de arest preventiv, fiind în grija escortei, astfel, acesta nicidecum nu putea influența luarea deciziei de către judecători în interesul său. Luarea deciziei date nu putea fi influențată nici de procurorul Buliga, or instanța se afla în camera de deliberare, părerile părților fiind ascultate, procurorul susținând demersul depus.

La fel, instanța de apel nu a reținut argumentele invocate de către acuzatorul de stat în apelul declarat, precum că instanța incorect a apreciat probele administrate în cadrul urmăririi penale, fără a lua în considerație declarațiile părții vătămate și ale martorilor, care indicau direct la acțiunile și comportamentul inculpatului, pe motivul că până la audierea în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată inculpatul, fiind condamnat într-un alt caz penal la un termen de 23 ani închisoare și executând pedeapsa în penitenciarul închis din Rezina nu a avut întrevederi cu martorii pentru a-i influența să dea careva declarații în ședința de judecată în favoarea sa.

Argumentul, precum că la baza sentinței adoptate instanța de fond s-a bazat doar pe declarațiile inculpatului, care urmau a fi apreciate critic din punct de vedere al veridicității lor, instanța de apel nu le-a reținut, relatând că instanța a apreciat corect probele acuzării și probele apărării din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și coroborării lor.

Astfel, în viziunea instanței de apel, nu au fost prezentate probe pertinente, concludente, utile și veridice care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile

neînălțurate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuțului, învinuțului, inculpatului.

În acest sens, instanța de apel a notat principiul fundamental al prezumției nevinovăției ca principiu de bază al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și al legislației procesuale naționale, astfel încât, sarcina probațiunii revine organului de urmărire penală și acuzatorului de stat, persoana indiferent de calitatea procesuală într-un proces penal nefiind obligată să dovedească nevinovăția sa.

Instanța de apel a menționat, că acuzatorul în acest sens nu a întreprins măsuri, nu a prezentat probe suplimentar celor existente, astfel încât s-au omis orice posibilități legale de a mai dovedi cumva vinovăția lui Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.*

În susținerea solicitării sale menționează că instanțele de fond și cea de apel au dat o apreciere incorectă probelor prezentate de acuzare și nu au apreciat multilateral și obiectiv probele administrate, care dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate (indicând declarațiile părții vătămate și a martorilor date în ședința instanței de fond și verificate în instanța de apel).

În opinia recurentului instanța de apel incorect a menținut hotărârea primei instanțe, deoarece s-a limitat doar la respingerea argumentelor aduse de acuzator în apel fără a da o apreciere probelor, fiind menținute erorile primei instanțe.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Colegiul penal consideră alegațiile recurentului neîntemeiate și în acest sens, menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricărui probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Din materialele cauzei penale, Colegiul penal constată că inculpatul Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan a fost pus sub învinuire în baza art. 349 alin. (1) Cod penal - *amenințarea cu vătămarea integrității corporale sau a sănătății persoanei cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității ei de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care amenință*, însă prima instanță a pronunțat o sentință de achitare în privința lui Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan de sub învinuirea imputată, soluție menținută de către instanța de apel, care a constatat, că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra nevinovăției inculpatului de săvârșirea infracțiunii imputate.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectînd prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește și reiterează căreia nu o consideră necesară.

Mai mult ca atît, instanța de recurs menționează, că temeiurile invocate de către recurent, precum și argumentele acestuia au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

În aceste condiții Colegiul ajunge la concluzia, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Astfel, instanța de recurs reține, că temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite asemenea erori de drept în speța examinată. Prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Sâli Radu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Watanyar Shafiq Ahmad Dawa Khan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **04 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir